

N°1

09/10/18 om 21:00 - Bijgewerkt op 10/10/18 om 11:49
[Uit Knack Weekend Black van 10/10/18 \(s/r/c/1377531\)](#)

Wie? Koen Heijse van CAAN Architecten. Wat? Een patiowoning op palen. Verrassend? Warmere materialen en minder rigide architectuur dan we van CAAN gewoon zijn.

Koen Heijse (vooraan) en zijn venoot Roel Cocquyt. © stefaan temmerman

Zijn vorige privéwoning was in een paar uur verkocht via de website Architectenwoning. Maar intussen bouwde Koen Heijse - medevenoot van het Gentse CAAN architecten - in dezelfde straat een compleet ander huis. "Twee uitgangspunten waren belangrijk: we wilden verhoogd wonen voor het uitzicht en we wilden een patio voor de rust en de beleving", zegt hij. "Vooraan hebben we zicht op boerderijen, achteraan op een valleigebied waar reeën en vossen rondlopen. Dat patio-idee ontstond tijdens een reis door Portugal. Daar raakte ik geïnspireerd door middeleeuwse abdijen en kloosters met gaanderijen en binnentuinen. Die rust! Toen besliste ik voor mezelf: als we nog eens bouwen, wil ik rond een patio wonen. Maar wel zoveel mogelijk op één verdieping, zoals in een appartement. Het is de bedoeling dat we hier oud kunnen worden."

Het stalen skelet van de woning is bewust zichtbaar gelaten. Daarbinnen zijn volumes geschoven, die bekleed zijn met natuursteen. © Thomas De Bruyne

Magnolia

Als woonvorm is de patio best huiselijk: behalve de kinderkamers zijn alle leefzones naar de binnentuin en naar het binnenterras gekeerd. "De horizontale en diagonale zichtassen zijn boeiend. Vanuit de keuken kijken we dwars door de patio naar de zithoek. Ook al zijn de ruimtes duidelijk afgebakend, toch is er van overal visueel contact. En dankzij de terrassen blijf je de architectuur van overal beleven, ook als je buiten zit. De patio is een complete binnen-buitenruimte met privacy. Zomer en winter kun je hier buiten douchen", zegt Heijse. Hoewel achter het huis nog een tuin ligt, plantte hij in de patio een grote magnolia. Die wordt 's avonds mooi uitgelicht, net als de stalen kolommen waarop de paalwoning rust. "De structuur is bewust zichtbaar gelaten als een exoskelet. Ik wou niks wegmoffelen," zegt hij, "de efficiënte structuur moest leesbaar zijn." Binnen het stalen kader zijn gesloten functionele blokken geschoven: de bijkeuken, de haarden, de sauna, de vestiaire, de kamers en de bibliotheek. Die blokken zijn helemaal bekleed met Pierre de Varennes: een grijsbruine natuursteen die de woning de nodige textuur geeft. Op de wanden hebben de stroken natuursteen een doordacht horizontaal ritme: ze moeten op de perfecte hoogte zitten om elementen zoals verluchting of schakelaars naadloos te integreren. Binnen in de functionele blokken ligt de Pierre de Varennes op de grond: een subtiele omkering, die telkens in donkere zones terugkomt.

Pierre de Varennes komt overal in de woning terug, zowel binnen als buiten, zowel aan de wanden als op de vloer. Het materiaal geeft de woning textuur en warmte. © Thomas De Bruyne

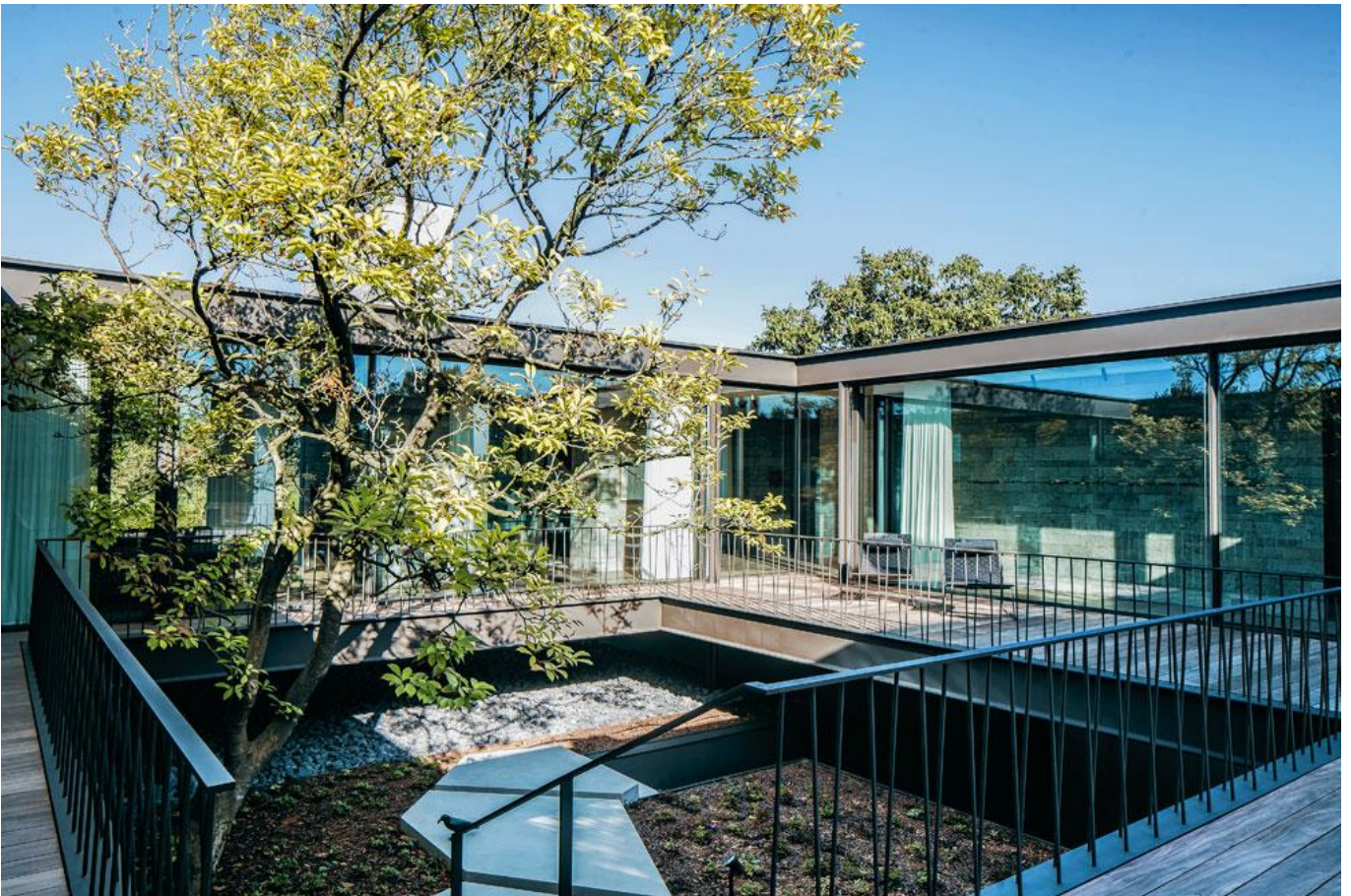
Ken uw klassiekers

"Mijn vrouw gaf me alle vertrouwen tijdens de ontwerpfase. Die duurde best lang: er passeerden twee bouwaanvragen de revue. Voor jezelf bouwen is best lastig, omdat je nog kritischer bent dan anders. Het kost soms moeite om een bouwheer van onze ideeën te overtuigen. Hier hoefde ik geen compromissen te sluiten en aan niemand verantwoording af te leggen. Opdrachtgevers zouden architecten veel meer hun ding moeten laten doen. Bouwheren spelen meer dan vroeger soms zelf te veel architect, vind ik. Nu moest ik louter overleggen en knopen doorhakken met mijn vrouw en met Roel, mijn vennoot bij CAAN."

Als dit huis één ding aantoont, is het dat het Gentse bureau zich ook durft te laten inspireren door klassieke bouwvormen. De kloostergang enerzijds, maar ook de Case Study Houses, Richard Neutra en Mies Van der Rohe: moderne referenties die wel vaker terugkomen in hun werk. Al even typisch: de hele woning is afgelijnd op een vierkant stramien van 7,2 meter. Die grid herhaalt zich driemaal aan elke zijde. Toch voelt het huis niet aan als een rigide wiskundeoefening. Dat komt door de warme materialen: vergrijsde afroomsiavloeren, grijsgroen gelakt staal en tactiele natuursteen. "Je kunt staal echt dood lakken, als je een te harde kleur kiest. We wilden niet zomaar weer voor zwart kiezen. En we wilden niet alle opbergruimte wegstoppen achter ingebouwde kasten. Het dagelijks leven is zichtbaar in de woning."

Al het staalwerk is gelakt in een grijsgroene tint, niet in steriel zwart. © Thomas De Bruyne

Koen kreeg het idee voor de patiowoning op palen tijdens een reis door Portugal, waar hij talrijke kloosters met verstilde binnentuinen bezocht. In de patio plantte hij een magnolia langs de stapstenen. © Thomas De Bruyne

Doordat de woning op palen staat, kijkt ze uit over het landschap. Aan de achterkant is dat een vallei waar reeën en vossen rondlopen, aan de voorkant enkele pittoreske boerderijen. © Thomas De Bruyne